

การเปรียบเทียบหน่วยเสียงในภาษาถิ่นโคราชที่เป็นปฏิภาคกัน
กับหน่วยเสียงในภาษากรุงเทพฯ

การเปรียบเทียบหน่วยเสียงในภาษาถิ่นโคราชกับหน่วยเสียงในภาษากรุงเทพฯ
ต่อไปนี้ เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของหน่วยเสียงที่เป็นปฏิภาคกัน¹ ในคำที่มีความ
ความหมายอย่างเดียวกันทั้ง 2 ภาษา ทั้งนี้จะใช้ภาษาโคราชเป็นหลักในการเปรียบเทียบ

1. เปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่เป็นปฏิภาคกัน

1.1 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวในภาษาถิ่นโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงพยัญ
ชนะต้นเดี่ยวในภาษากรุงเทพฯ

1.1.1 หน่วยเสียงพยัญชนะระเบิดในภาษาถิ่นโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วย
เสียงระเบิดในภาษากรุงเทพฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.²</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.³</u>	คร.	ก.ท.
/kh/	"	/ph/	/khiəŋ ³ /	เพียง
/kh/	"	/k /	/khe: ³ /	เก

1.1.2 หน่วยเสียงพยัญชนะระเบิดในภาษาถิ่นโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วย
เสียงกึ่งเสียดแทรกในภาษากรุงเทพฯ

¹หน่วยเสียงที่เป็นปฏิภาคกัน ตรงกับคำว่า phoneme correspondence

²อักษรย่อ คร. ใช้แทน ภาษาโคราช

³อักษรย่อ ก.ท. ใช้แทน ภาษากรุงเทพฯ

หน่วยเสียงใน คร. เป็นปฏิภาคกันกับ หน่วยเสียงใน ก.ท. คร. ก.ท.
 /b/ " /ch/ /bə:t¹/ เข็ก (หน้า)

1.1.3 หน่วยเสียงระเบิดในภาษาดั้นโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงเสียดแทรกในภาษากรุงเทพ ฯ

หน่วยเสียงใน คร. เป็นปฏิภาคกันกับ หน่วยเสียงใน ก.ท. คร. ก.ท.
 /th/ " /s/ /thi³/ ชี, ลี

1.1.4 หน่วยเสียงระเบิดในภาษาดั้นโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงนาสิกในภาษากรุงเทพ ฯ

หน่วยเสียงใน คร. เป็นปฏิภาคกันกับ หน่วยเสียงใน ก.ท. คร. ก.ท.
 /p/ " /n/ /po:³/ โน
 /ph/ " /n/ /pho:n³/ โนน
 /b/ " /m/ /bat³/ หมก

1.1.5 หน่วยเสียงกึ่งเสียดแทรกในภาษาดั้นโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงกึ่งเสียดแทรกในภาษากรุงเทพ ฯ

หน่วยเสียงใน คร. เป็นปฏิภาคกันกับ หน่วยเสียงใน ก.ท. คร. ก.ท.
 /c/ " /ch/ /cw:n⁴/ ชัน

1.1.6 หน่วยเสียงกึ่งเสียดแทรกในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงเสียดแทรกในภาษากรุงเทพ ฯ

หน่วยเสียงใน คร. เป็นปฏิภาคกันกับ หน่วยเสียงใน ก.ท. คร. ก.ท.
 /c/ " /s/ /cak⁴/ สัก (เช่น
 สัก 2 วัน)

1.1.7 หน่วยเสียงเสียดแทรกในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียง
ระเบิดในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	คร.	ก.ท.
/f/	"	/ph/	/fiŋ ² /	ผึ้ง
			/foŋ ³ /	ผก
/s/	"	/p/	/sak ³ /	ปัก
/s/	"	/th/	/suŋ ³ /	ตั้งถึง
/h/	"	/kh/	/huŋ ² /	ฮั้น
			/kahuət ¹ /	ชวก
			/hom ² /	โฮม

1.1.8 หน่วยเสียงเสียดแทรกในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกับหน่วยเสียง
กึ่งเสียงแทรกในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	คร.	ก.ท.
/s/	"	/ch/	/sɔ:n ¹ /	ซัน (ก.)

1.1.9 หน่วยเสียงเสียดแทรกในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียง
นาสิกในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	คร.	ก.ท.
/h/	"	/ŋ/	/huə ¹ /	เหงื่อ

1.1.10 หน่วยเสียงนาสิกในภาษาถิ่นโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียง
นาสิกในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	คร.	ก.ท.
/m/	"	/n/	/mun ² /	มุน

1.1.11 หน่วยเสียงนาสิกในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงข้างในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/m/	"	/l/	/mɔ:t ⁴ /	ลอค

1.1.12 หน่วยเสียงนาสิกในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงกึ่งสระในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/m/	"	/w/	/mi: ¹ /	แมลงหวี่
/ŋ/	"	/j/	/khi: ¹ ny: ³ /	ขี้แย ญี่

1.1.13 หน่วยเสียงข้างในภาษาถิ่นโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงระเบิดในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/l/	"	/th/	/lok ³ /	ลก (ลอน, ลลก)

1.1.14 หน่วยเสียงข้างในภาษาถิ่นโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงกึ่งเสียดแทรกในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/l/	"	/c/	/cak ⁴ ka ¹ li: ² /	จกจี

1.2 หน่วยเสียงพยัญชนะกั้นเดี่ยวในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงพยัญชนะประสมในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/p/	"	/pl/	เช่น /pin ⁴ / /piŋ ³ /	ปลิ้น ปลิง

หน่วยเสียงใน กร. เป็นปฏิภาคกันกับ หน่วยเสียงใน ก.ท.   กร.   ก.ท.

			เช่น /piw ³ /	ปลิว
			/pɛ:k ¹ /	แปลก
			/pɯ:m ⁴ /	ปล้ม
			/pa:p ¹ /	ปลาบ
			/puk ³ /	ปลุก
/p/	"	/pr/	เช่น /piʔ ³ /	ปรี
			/pe:t ¹ /	เปรต
			/pɛ:ŋ ³ /	แปรง
			/pap ³ /	ปราบ
			/puŋ ³ /	ปรุง
			/po:j ³ /	โปรย
			/pɯwŋ ³ /	เป็ร็อง
/ph/	"	/pr/	เช่น /pho:t ¹ /	โปรด
				(ในความ
				ว่าโปรด
				สัตว์)
/ph/	"	/phl/	เช่น /phik ⁴ /	พลิก
			/phe:ŋ ³ /	เพลง
			/phɛ: ² /	แปล
			/pho:ŋ ³ /	เพลิง
			/phak ³ /	ปลัก
			/phuʔ ⁴ /	ปลุ
			/phiə ³ /	เปลี้ย
/ph/	"	/phr/	เช่น /phik ⁴ /	พริก
			/phɛ:k ⁴ /	แพรก
			/pham ³ /	พรำ

หน่วยเสียงใน คร. เป็นปฏิภาคกันกับ หน่วยเสียงใน ก.ท.

			คร.	ก.ท.	
			/pha:j ³ /	พราย	
			/phɔ: ⁴ /	เพราะ	
			/phɔ:m ⁴ /	พร้อม	
			/phuɔn ³ /	พรวน	
/t/	"	/tr/	เท่น	/te: ¹ /	เตร
				/tɛ: ³ /	แตร
				/tɯŋ ³ /	ตริง
				/ta: ³ /	ตรา
				/toŋ ³ /	ตรง
				/tiəm ³ /	เตรียม
/k/	"	/kl/	เค่น	/kin ¹ /	กลีน
				/ki:p ¹ /	กลีบ
				/kw:n ³ /	กลีน
				/kap ³ /	กลับ
				/kaj ³ /	ไกล
				/ka:ŋ ³ /	กลาง
				/kum ⁴ /	กลุ่ม
/k/	"	/kr/	เค่น	/ki:t ¹ /	กรีด
				/keŋ ³ /	เกร็ง
				/ka:p ¹ /	กราบ
				/kon ³ /	กรน
				/ko:t ¹ /	โครท
				/kɔ: ³ /	เกราะ
				/kwj ¹ /	กรอย
				/kw:p ¹ /	กรอบ
				/kw:k ¹ /	กรอก

หน่วยเสียงใน คร. เป็นปฏิภาคกันกับ หน่วยเสียงใน ก.พ.   คร.   ก.พ.

				/kuɔj ³ /	กรวย
/k/	"	/kw/	เช่น	/kɛŋ ¹ /	แกว่ง
				/kuɔk ³ /	กวัก
				/kuɔj ³ /	ไกว
				/kuɔŋ ⁴ /	กว้าง
				/kiəŋ ³ /	เกวียน
/kh/	"	/khl/	เช่น	/khip ³ /	ขลิบ
				/khi: ⁴ /	คี่
				/khet ⁴ /	เคล็ด
				/khuŋ ³ /	คั้ง
				/kha:n ³ /	กลาน
				/khum ³ /	กลม
				/khwŋ ⁴ /	กลอง
				/khuwə p ⁴ /	เคลือบ
/kh/	"	/khr/	เช่น	/khi:p ⁴ /	กรีบ
				/khuŋ ⁴ /	ครึ่ง
				/khaw ³ /	เครา
				/khai ³ /	ใคร
				/kha:p ⁴ /	กราบ
				/kha:ŋ ³ /	กราง
				/khuj ³ /	กรุย
				/kho:m ³ /	โครม
				/khuwə ³ /	เกรือ
				/khuən ³ /	กรวญ
				/khuə ³ /	กรัว

หน่วยเสียงใน กร. เป็นปฏิภาคกันกับ หน่วยเสียงใน ก.ท.   กร.   ก.ท.

/kh/	"	/khw/	เช่น /khe: ² /	เขว
			/khe:n ² /	เขวน
			/khuən ² /	ชวาน
			/khuək ⁴ /	ควัก
			/khuəm ¹ /	คว่ำ
			/khuən ² /	ควัญ
			/khuən ³ /	ควัน
/ŋ/	"	/khw/	/ŋuəm ³ /	กว่า

1.3 หน่วยเสียงพยัญชนะประสมในภาษาไทยที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงพยัญชนะประสมในภาษากรุงเทพฯ

หน่วยเสียงใน กร. เป็นปฏิภาคกันกับ หน่วยเสียงใน ก.ท.   กร.   ก.ท.

/pl/	"	/pr/	เช่น /pli: ¹ /	ปรี
			/ple:m ³ /	เปรม
			/plw: ³ /	ปรีอ
			/plap ³ /	ปรับ
			/pliəw ⁴ /	เปรี้ยว
			/plo:t ¹ /	โปรก
/phl/	"	/phr/	เช่น /phlim ⁴ /	พริ้ม
			/phlɛ: ³ /	แพร
			/phla:n ³ /	พราน
			/phlom ³ /	พรม
			/phlɔŋ ⁴ /	พร่อง
			/phliəw ³ /	เปรี้ยว
/kl/	"	/kr/	เช่น /kli:t ¹ /	กรีด

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>		<u>เป็นปฏิภาคกับ หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>		<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
				/kleŋ ³ /	เกร็ง
				/klɛː ¹ /	เกรอ
				/kla:p ¹ /	กราบ
				/kloŋ ³ /	กรง
				/kluət ¹ /	กรวด
/khl/	"	/khr/	เขน	/khli:p ⁴ /	กรีบ
				/khleʔ ⁴ /	แคะ
				/khlwŋ ⁴ /	กริ่ง
				/khla:n ⁴ /	คราน
				/khlu:t ⁴ /	ครูด
				/khlo:m ³ /	โครม

2. เปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นปฏิภาคกัน

2.1 หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายอุปในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกับหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายอุปในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>		<u>เป็นปฏิภาคกับ หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>		<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/-t/	"	/-ʔ/		/ŋɛt ⁴ /	แงะ
/-ʔ/	"	/-t/		/liʔ ⁴ /	ลิด

2.2 หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายนาสิกในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกับหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายอุปในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>		<u>เป็นปฏิภาคกับ หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>		<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/-m/	"	/-p/		/bum ⁴ /	บุม
/-n/	"	/-t/		/kun ⁴ /	กุก
/-ŋ/	"	/-p/		/ŋɔ:p ³ /	เง็บ
/-ŋ/	"	/-k/		/soŋ ⁴ /	ชอก

2.3 หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายนาสิกในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายนาสิกในภาษากรุงเทพฯ

<u>หน่วยเสียงใน</u> <u>คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน</u> <u>ก.ท.</u>	<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/-n/	"	/-m/	/lɯ:n ³ /	ลิม (กา)

2.4 หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายนาสิกในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายกึ่งสระในภาษากรุงเทพฯ

<u>หน่วยเสียงใน</u> <u>คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน</u> <u>ก.ท.</u>	<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/-n/	"	/-j/	/han ² caj ³ /	หาย (ใจ)

3. เปรียบเทียบหน่วยเสียงสระที่เป็นปฏิภาคกัน

3.1 หน่วยเสียงสระเดี่ยวในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงสระเดี่ยวในภาษากรุงเทพฯ

3.1.1 หน่วยเสียงสระหน้าในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงสระหน้าในภาษากรุงเทพฯ

<u>หน่วยเสียงใน</u> <u>คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน</u> <u>ก.ท.</u>	<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/e:/	"	/ɛ:/	/pe: ³ /	แป
/ɛ/	"	/ɛ:/	/hɛŋ ¹ /	แห้ง

3.1.2 หน่วยเสียงสระหน้าในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงสระกลางในภาษากรุงเทพฯ

<u>หน่วยเสียงใน</u> <u>คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน</u> <u>ก.ท.</u>	<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/i/	"	/a/	/ci ¹ /	จะ
/e/	"	/ɔ/	/ka ¹ thɛp ³ /	กระเถิบ
/e:/	"	/ɔ:/	/de:n ³ /	เต็ม

3.1.3 หน่วยเสียงสระหน้าในภาษาไทยโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงสระหลังในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/e:/	"	/ɔ:/	/me:p ¹ /	หมอบ

3.1.4 หน่วยเสียงสระกลางในภาษาไทยโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงสระกลางในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/ɛ:/	"	/ɔ:/	/tɛ:m ¹ /	เต็ม
/ɔ:/	"	/a:/	/bɔ:ŋ ⁴ /	ข้าง
/a/	"	/a:/	/khaw ¹ /	ข้าว
			/taj ⁴ /	ไต้
			/daj ⁴ /	ไต้
			/han ² caj ³ /	ท้ายใจ

3.1.5 หน่วยเสียงสระกลางในภาษาไทยโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงสระหลังในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/ɔ/	"	/o/	/mɔ:t ³ /	หมก

3.1.6 หน่วยเสียงสระหลังในภาษาไทยโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงสระหน้าในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน คร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	<u>คร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/o:/	"	/e:/	/kho:k ¹ /	เขก
/ɔ/	"	/ɛ/	/tɔ:ŋ ³ /	แทะ

3.1.7 หน่วยเสียงสระหนักในภาษาไทยโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงสระกลางในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน กร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/o:/	"	/ɔ:/	/no:n ³ /	เนิน

3.1.8 หน่วยเสียงสระหลังในภาษาไทยโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงสระหลังในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน กร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/o/	"	/u/	/thoŋ ⁴ /	ทุ่ง
/o/	"	/ɔ/	/soŋ ⁴ /	ซอก
/o:/	"	/u:/	/io:k ¹ /	อู (ไก่อ)
/ɔ:/	"	/u/	/khɔ:m ² /	คูลม

3.2 หน่วยเสียงสระประสมในภาษาไทยโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงสระเดี่ยวในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>หน่วยเสียงใน กร.</u>	เป็นปฏิภาคกันกับ	<u>หน่วยเสียงใน ก.ท.</u>	<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/iə/	"	/a:/	/khiəŋ ³ /	กาค
/uə/	"	/a/	เขน/kuək ³ /	กัว๊ก
			/khuəŋ ³ /	ควัน
/uə/	"	/a:/	เขน/kuəŋ ³ /	กวาง
			/khuəŋ ² /	ชวาง
			/khuəŋ ³ /	ควาย
/uə/	"	/ɔ/	/thuəŋ ¹ /	เถอะ

4. เปรียบเทียบหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นปฏิภาคกัน

4.1 เสียงต่ำ – ขึ้น (2) ในภาษาไทยราชที่เป็นปฏิภาคกันกับเสียงจัตวาในภาษาไทยกรุงเทพฯ

4.1.1 คำเป็นพยางค์ที่เขียนด้วยอักษรสูง ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ จะออกเสียงต่ำ – ขึ้น (2) ในภาษาไทยราช และจะออกเสียงจัตวาในภาษาไทยกรุงเทพฯ

<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/khɛŋ ² /	แข็ง
/chan ² /	ชัน
/thu: ² /	ถือ
/phiw ² /	ผิว
/fi: ² /	ผี
/fu: ² /	ฝูง
/suɔj ² /	สวย
/su:n ² /	ศูนย์
/hɔ:m ² /	หอม

4.1.2 คำเป็นพยางค์เดี่ยวที่เขียนด้วยอักษรกลาง ไม่จัตวา จะออกเสียงต่ำ – ขึ้น (2) ในภาษาไทยราช และ จะออกเสียงจัตวาในภาษาไทยกรุงเทพฯ

<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/ko: ² /	โก ⁺
/ca: ² /	จา ⁺
/dɔ: ² /	เคอ ⁺
/tiŋ ² /	ทิง ⁺
/boj ² /	บอย ⁺
/pa: ² /	ปา ⁺
/ʔɔj ² /	ออย ⁺

4.2 เสียง คำ - ตก (1) ในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับเสียงเอก หรือ เสียงโท ในภาษากรุงเทพ ฯ

4.2.1 คำเป็นพยางค์เดี่ยวที่เขียนด้วยอักษรสูง ไม่เอก จะออกเสียง คำ - ตก (1) ในภาษาโคราช และจะออกเสียงเอกในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>คร.</u>	<u>ภ.ท.</u>
/kha: ¹ /	ชา
/chuuŋ ¹ /	นึ่ง
/thaj ¹ /	ไถ
/pha: ¹ /	ผา
/fun ¹ /	ฝน
/saŋ ¹ /	สัง
/hom ¹ /	หม

4.2.2 คำเป็นพยางค์เดี่ยวที่เขียนด้วยอักษรกลาง ไม่เอก จะออกเสียง คำ - ตก (1) ในภาษาโคราช และจะออกเสียงเอก ในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>คร.</u>	<u>ภ.ท.</u>
/kw:n ¹ /	กอน
/cw: ¹ /	จอ
/den ¹ /	เคน
/tuən ¹ /	ทวน
/ba: ¹ /	บา
/pa:n ¹ /	ปาน
/ʔiəm ¹ /	เอี่ยม

4.2.3 คำเป็นพยางค์เดี่ยวที่เขียนด้วยอักษรสูง ไม่โท จะออกเสียง คำ - ตก (1) ในภาษาโคราช และจะออกเสียงโทในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/khun ¹ /	ขุ่น
/thuən ¹ /	ถวน
/phu: ¹ /	ฝู
/fa:j ¹ /	ฝาย
/sue ¹ /	เสื่อ
/huəj ¹ /	หวย

หมายเหตุ

มีคำเป็น พยางค์เดี่ยวที่เขียนด้วยอักษรสูง ไม่โท ในภาษาโคราช จำนวน 14 คำ จะไม่ออกเสียง คำ - กก (1) เหมือนคำอื่น ๆ แต่จะออกเสียง สูง - กก (หน่วยเสียงที่ 4 เสียง ก.) เหมือนกับคำที่เขียนด้วยอักษรต่ำ ไม่เอก คำทั้ง 14 ได้แก่ ขวาง ข่า ซึ่ง แขง ถ่า ไถ เถา แฉว สวม สิ้น ห่วง ห้า หุ่น และ เหี้ย

คำทั้ง 14 คำ ดังกล่าว ถ้าจะเขียนด้วยอักษรต่ำ ไม่เอก เช่นเดียวกับคำอื่น ๆ ที่ออกเสียง สูง - กก (หน่วยเสียงที่ 4 เสียง ก.) ก็ได้โดยที่เสียงยังคงเหมือนเดิม เช่น "ขวาง" จะเขียน "กวาง", "ข่า" จะเขียน "กา", "ซึ่ง" จะเขียน "กึ่ง" ฯลฯ ก็ได้ ดังนั้นอาจจะเป็นไปได้ว่าทั้ง 14 คำนี้เดิมคงเขียนด้วยอักษรต่ำ ไม่เอก เพราะในภาษาโคราชออกเสียง เหมือนกับคำที่เขียนด้วยอักษรต่ำ ไม่เอก ในภาษากลางกรุงเทพฯ อาจจะเขียนผิดจากเดิม ก็ต่อแทนที่จะเขียนด้วยอักษรต่ำ ไม่เอก อย่างเดิมก็เขียนด้วยอักษรสูง ไม่โท ดังที่เห็นในปัจจุบัน ทั้งนี้เนื่องจากว่าคำที่เขียนด้วยอักษรสูง ไม่โทและคำที่เขียนด้วยอักษรต่ำ ไม่เอก ในภาษากลางกรุงเทพฯ ออกเสียงเดียวกัน คือเสียงโท การที่จะเลือกเขียนแบบใดแบบหนึ่งย่อมได้ทั้งนั้น

4.2.4 คำตายระยะยาวที่เขียนด้วยอักษรสูง จะออกเสียง คำ - กก (1)

ในภาษาโคราชและจะออกเสียงเอกในภาษากลางกรุงเทพฯ

<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/kha:t ¹ /	ชาก
/chi:t ¹ /	ฉีก
/thɛ:p ¹ /	แถบ
/phu:k ¹ /	ผูก
/phwə:k ¹ /	เผือก
/siəp ¹ /	เสียบ
/ho:t ¹ /	โหด

4.2.5 คำตายสระยาวที่เขียนด้วยอักษรกลาง จะออกเสียง คำ - ตก

(1) ในภาษาไทยโคราช และจะออกเสียงเอกในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/kwə p ¹ /	เกือบ
/cw:t ¹ /	จืด
/da:p ¹ /	ดาบ
/ti:p ¹ /	ตีบ
/bɔ:t ¹ /	บอด
/piə:k ¹ /	เปียก

4.3 เสียงกลาง - ระเบิด (หน่วยเสียงที่ 3 เสียง ก.) ในภาษาไทยโคราชที่เป็น
ปกติภาคกับเสียงสามัญในภาษากรุงเทพ ฯ

4.3.1 คำเป็นพยางค์เดียวที่เขียนด้วย อักษรกลาง ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ
จะออกเสียง กลาง - ระเบิด (หน่วยเสียงที่ 3 เสียง ก.) ในภาษาไทยโคราช และ
จะออกเสียงสามัญในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/ka: ³ /	กา
/ci:n ³ /	จีน

<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/dɛːŋ³/	แกง
/tə:m³/	เกม
/bun³/	บึง
/pen³/	เป็น
/ʔiəŋ³/	เคียง

4.3.2 คำเป็นพยางค์เดี่ยวที่เขียนด้วยอักษรคำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ จะออกเสียง กลาง – ระคับ (หน่วยเสียงที่ 3 เสียง ก.) ในภาษาไทยโคราช และจะออกเสียงสามัญในภาษาไทยกรุงเทพฯ ๖

<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/khaː³/	กา
/ŋuː³/	งู
/chom³/	ชม
/sɔːj³/	ชอย
/thiəŋ³/	เทียม
/phim³/	พิมพ์
/fan³/	ฟัน
/juːm³/	ยม
/luəŋ³/	หลวง

4.4 เสียง กลาง – ขึ้น (หน่วยเสียงที่ 3 เสียง ข.) ในภาษาไทยโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับเสียงเอกในภาษาไทยกรุงเทพฯ ๖

4.4.1 คำทศยสระสั้นที่เขียนด้วยอักษรสูงจะออกเสียง กลาง – ขึ้น (หน่วยเสียงที่ 3 เสียง ข.) ในภาษาไทยโคราช และจะออกเสียงเอกในภาษาไทยกรุงเทพฯ ๖

<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/khat ³ /	จัก
/chok ³ /	ฉก
/thuk ³ /	ฉก
/phet ³ /	เผ็ก
/fak ³ /	ฝัก
/sit ³ /	สีพี
/hup ³ /	หุบ

4.4.2 คำตายสระสั้นที่เขียนด้วยอักษรกลาง จะออกเสียงกลาง - ขึ้น (หน่วยเสียงที่ 3 เสียง ข.) ในภาษาโคราชและจะออกเสียงเอก ในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/kat ³ /	กัก
/cep ³ /	เจ็บ
/dip ³ /	คิบ
/tuk ³ /	คัก
/but ³ /	บุตร
/pok ³ /	ปก
/?it ³ /	อิฐ

4.5 เสียงสูง - ตก (หน่วยเสียงที่ 4 เสียง ก.) ในภาษาโคราชที่เป็นปฏิภาคกัน* กับ เสียงโท หรือ เสียงตรี ในภาษากรุงเทพ ฯ

4.5.1 ถ้าเป็นพยางค์เดี่ยวที่เขียนด้วยอักษรต่ำ ไม่เอก จะออกเสียง สูง-ตก (หน่วยเสียงที่ 4 เสียง ก.) ในภาษาโคราช และจะออกเสียง โท ในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>กร.</u>	<u>ภ.พ.</u>
/kha: ⁴ /	กา
/ŋɛŋ ⁴ /	แงง
/chum: ⁴ /	ชื้อ
/sɔ: ⁴ /	เซอ
/thɛn ⁴ /	แทน
/phɔ: ⁴ /	พอ
/fɔn ⁴ /	ฟอน
/muŋ ⁴ /	มุง
/ja:m ⁴ /	ยาม
/lo:vj ⁴ /	โลง

หมายเหตุ

มีคำเป็นพยางค์เดี่ยวที่เขียนด้วยอักษรต่ำ ไม่เอก ในภาษาโคราช จำนวน 29 คำ จะไม่ออกเสียง สูง – ตก (หน่วยเสียงที่ 4 เสียง ก.) เหมือนคำอื่น ๆ แต่จะออกเสียง คำ – ตก (1) เหมือนกับคำที่เขียนด้วยอักษรสูง ไม่ไ้โท คำทั้ง 29 คำ ได้แก่ คำวัน คำว่า คอน คัน คิ้ว เกี่ยว ข่า เขียน ช่อม ชิ่น เช่น โช เชา ทวม นา นิว ึ่ง แนน พัน มาย เม่า ยุง วม เสน เลม วาง วาน วาย และ วิน

คำทั้ง 29 คำ ดังกล่าว ถ้าจะเขียนด้วยอักษรสูง ไม่ไ้โท เช่นเดียวกับคำอื่น ๆ ที่ออกเสียง คำ – ตก (1) ก็ได้โดยที่เสียงยังคงเหมือนเดิม เช่น “คำวัน” จะเขียน “ชวัน”, “คำว่า” จะเขียน “ชว่า”, “คอน” จะเขียน “ชอน” ฯลฯ ก็ได้ ดังนั้นอาจจะเป็นไปได้ว่าทั้ง 29 คำนี้ ก็ยังคงเขียนด้วยอักษรสูง ไม่ไ้โท เพราะในภาษาโคราช ออกเสียง เหมือนกับคำที่เขียนด้วยอักษรสูง ไม่ไ้โท ในภาษารุงเทพ ๆ อาจเขียนผิดจากเดิม ก็อแทนที่จะเขียนด้วยอักษรสูง ไม่ไ้โท อย่างเดิมก็เขียนด้วย อักษรต่ำ ไม่เอก ดังที่เห็นในปัจจุบัน ทั้งนี้เนื่องจากราคำที่เขียนด้วยอักษรสูง ไม่ไ้โท และคำที่เขียน

ด้วยอักษรคำ ไม้เอก ในภาษากรุงเทพ ฯ ออกเสียงเดียวกัน คือเสียงโท การที่จะเลือกเขียนแบบใดแบบหนึ่งย่อมได้ทั้งนั้น

ในภาษาถิ่นสงขลาถิ่นเช่นเดียวกัน กล่าวคือ คำทั้ง 29 คำ ดังกล่าวข้างปัจจุบันเขียนด้วยอักษรคำ ไม้เอก แทนที่จะออกเสียงเดียวกันกับคำอื่น ๆ ที่เขียนด้วยอักษรคำ ไม้เอก กลับออกเสียงเหมือนคำที่เขียนด้วยอักษรสูง ไม้โท เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้มีหลักฐานเพิ่มขึ้นว่ารูปเขียนในภาษากรุงเทพ ฯ น่าจะผิดไปจากเดิม เพราะจากการตรวจสอบเสียงของคำในภาษาถิ่นโคราช และในภาษาถิ่นสงขลา แล้ว น่าที่จะเขียนด้วยอักษรสูง ไม้โท ไม่ใช่เขียนด้วยอักษรคำ ไม้เอก ดังในภาษาเขียนของกรุงเทพ ฯ ปัจจุบัน

4.5.2 คำเป็นพยางค์เดียวที่เขียนด้วยอักษรกลาง ไม้โท จะออกเสียง สูง-ตก (หน่วยเสียงที่ 4 เสียง ก.) ในภาษาโคราช และจะออกเสียงโทในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/ka:n ⁴ /	กาน
/cim ⁴ /	จิม
/da:j ⁴ /	คาย
/toŋ ⁴ /	ตอง
/biə ⁴ /	เบีย
/pɛ:ŋ ⁴ /	แป้ง
/ʔuən ⁴ /	อวน

4.5.3 คำเป็นพยางค์เดียวที่เขียนด้วยอักษรกลาง ไม้ตรี จะออกเสียง สูง - ตก (หน่วยเสียงที่ 4 เสียง ก.) ในภาษาโคราช และจะออกเสียงตรีในภาษากรุงเทพ ฯ

<u>กร.</u>	<u>ภ.ท.</u>
/ke: ⁴ /	เก ^๓
/kuj ⁴ /	กย ^๓
/ceŋ ⁴ /	เจง ^๓
/bu: ⁴ /	บู ^๓

4.5.4 คำเป็นพยางค์เดี่ยวที่เขียนด้วยอักษรคำ ไม้โท จะออกเสียง
สูง - ตก (หน่วยเสียงที่ 4 เสียง ก.) ในภาษาโคราช และจะออกเสียงตรี ใน
ภาษากรุงเทพฯ ๓

<u>กร.</u>	<u>ภ.ท.</u>
/kha: ⁴ /	คา ^๓
/ŋɔ: ⁴ /	งอ ^๓
/chin ⁴ /	จิ้น ^๓
/sam ⁴ /	ซำ ^๓
/thuəm ⁴ /	ทวม ^๓
/nen ⁴ /	เนน ^๓
/phɛ: ⁴ /	แพ ^๓
/mo: ⁴ /	ม่ ^๓
/juəj ⁴ /	ยวย ^๓
/liəŋ ⁴ /	เลียง ^๓

4.5.5 คำสายสระยาว ที่เขียนด้วยอักษรคำ จะออกเสียง สูง - ตก
(หน่วยเสียงที่ 4 เสียง ก.) ในภาษาโคราช และจะออกเสียงโทในภาษากรุงเทพฯ ๓

<u>กร.</u>	<u>ภ.ท.</u>
/kha:t ⁴ /	คาค
/ŋɔ:p ⁴ /	งอบ
/cha:t ⁴ /	ชาคิ

<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/si:t ⁴ /	สี่ก
/thu:p ⁴ /	ทูป
/pho:k ⁴ /	โพก
/mu:t ⁴ /	มืก
/lo:p ⁴ /	โลก

4.6 เสียงสูง - รัศับ (หน่วยเสียงที่ 4 เสียง ข.) ในภาษาโคราชที่เป็น
ปฏิภาคกันกับเสียงตรี ในภาษากรุงเพพ ฯ

4.6.1 คำตายสระสั้น ที่เขียนด้วยอักษรกลาง ไม่ตรี จะออกเสียงสูง -
รัศับ (หน่วยเสียงที่ 4 เสียง ข.) ในภาษาโคราช และจะออกเสียงตรีในภาษา
กรุงเพพ ฯ

<u>กร.</u>	<u>ก.ท.</u>
/kok ⁴ /	ก
/kia ⁴ /	กก
/cuə ⁴ /	เกยะ
/ca ⁴ /	จวะ
/dia ⁴ /	จ
/buk ⁴ /	เคยะ
/?e ⁴ /	บูก
/pia ⁴ /	เอะ
	เปยก

4.6.2 คำตายสระสั้น ที่เขียนด้วยอักษรต่ำ จะออกเสียงสูง - รัศับ
(หน่วยเสียงที่ 4 เสียง ข.) ในภาษาโคราช และจะออกเสียงตรี ในภาษากรุงเพพ ฯ

<u>คร.</u>	<u>ก.พ.</u>
/khat ⁴ /	คัก
/ʰjok ⁴ /	งก
/chit ⁴ /	ชีก
/thet ⁴ /	เท็จ
/phut ⁴ /	พุท
/mak ⁴ /	มัก
/junt ⁴ /	ยัด
/lek ⁴ /	เล็ก
/wat ⁴ /	วัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปการเปรียบเทียบหน่วยเสียงในภาษาถิ่นโคราชที่เป็นปฏิภาคกันกับหน่วยเสียงใน
ภาษากรุงเทพฯ ๓

ตารางที่ 2. เปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่เป็นปฏิภาคกัน

หน่วยเสียงใน คร.	หน่วยเสียงใน ก.ท.	จำนวนคำ
/kh/	/ph/	1
/kh/	/k/	1
/b/	/ch/	1
/th/	/s/	1
/p/	/n/	1
/ph/	/n/	1
/b/	/m/	1
/c/	/ch/	1
/c/	/s/	1
/f/	/ph/	2
/s/	/p/	1
/s/	/th/	1
/h/	/kh/	3
/s/	/ch/	1
/h/	/ŋ/	1
/m/	/n/	1
/m/	/l/	1
/m/	/w/	1

หน่วยเสียงใน คร.	หน่วยเสียงใน ก.ท.	จำนวนคำ
/ɲ/	/j/	1
/l/	/th/	1
/l/	/c/	1
/p/	/pl/	
/p/	/pr/	
/ph/	/pr/	1
/ph/	/phl/	
/ph/	/phr/	
/t/	/tr/	
/k/	/kl/	
/k/	/kr/	
/k/	/kw/	
/kh/	/kh1/	
/kh/	/khr/	
/kh/	/khw/	
/ɲ/	/khw/	1
/pl/	/pr/	
/ph1/	/phr/	
/k1/	/kr/	
/kh1/	/khr/	

หมายเหตุ ในช่องจำนวนคำที่ไม่ได้ใส่ตัวเลข แสดงว่ามีจำนวนหลายคำ คือ นับตั้งแต่ 5 คำขึ้นไป

ตารางที่ 3. เปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นปฏิภาคกัน

หน่วยเสียงใน คร.	หน่วยเสียงใน ก.ท.	จำนวนคำ
/-t/	/-ʔ/	1
/-ʔ/	/-t/	1
/-m/	/-p/	1
/-n/	/-t/	1
/-ŋ/	/-p/	1
/-ŋ/	/-k/	1
/-n/	/-m/	1
/-n/	/-j/	1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4. เปรียบเทียบหน่วยเสียงสระที่เป็นปฏิภาคกัน

หน่วยเสียงใน คร.	หน่วยเสียงใน ก.ท.	จำนวนคำ
/e:/	/ɛ:/	1
/ɛ/	/e:/	1
/i/	/a/	1
/e/	/ə/	1
/e:/	/ɔ:/	1
/e:/	/ɔ:/	1
/u:/	/ə:/	1
/ ə:/	/a:/	1
/a/	/a:/	4
/ə/	/o/	1
/o:/	/e:/	1
/ɔ/	/ɛ/	1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5. เปรียบเทียบหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นปฏิภาคกัน

หน่วยเสียง ใน คร.	หน่วยเสียง ใน ก.ท.	ตัวเขียน			ตัวอย่าง คำ
ต่ำ-ขึ้น	จัตวา	อักษรสูง	ไม่มีรูปวรรณยุกต์	คำเป็น	ผา
		อักษรกลาง	ไม่จัตวา	คำเป็น	จา
ต่ำ-ตก	เอก	อักษรสูง	ไม่เอก	คำเป็น	ผา
		อักษรกลาง	ไม่เอก	คำเป็น	จา
		อักษรสูง	ไม่มีรูปวรรณยุกต์	คำตายสระยาว	ผาค
		อักษรกลาง	ไม่มีรูปวรรณยุกต์	คำตายสระยาว	ผาค
ต่ำ-ตก	โท	อักษรสูง	ไม่โท	คำเป็น	ผา
กลาง-ระดับ	สามัญ	อักษรกลาง	ไม่มีรูปวรรณยุกต์	คำเป็น	กา
		อักษรต่ำ	ไม่มีรูปวรรณยุกต์	คำเป็น	คา
กลาง-ขึ้น	เอก	อักษรสูง	ไม่มีรูปวรรณยุกต์	คำตายสระสั้น	ผัค
		อักษรกลาง	ไม่มีรูปวรรณยุกต์	คำตายสระสั้น	ผัค
สูง-ตก	โท	อักษรต่ำ	ไม่เอก	คำเป็น	คา
		อักษรกลาง	ไม่โท	คำเป็น	จา
		อักษรต่ำ	ไม่มีรูปวรรณยุกต์	คำตายสระยาว	คาค
สูง-ตก	ตรี	อักษรกลาง	ไม่ตรี	คำเป็น	เจ
		อักษรต่ำ	ไม่โท	คำเป็น	คา
สูง-ระดับ	ตรี	อักษรกลาง	ไม่ตรี	คำตายสระสั้น	ผัค
		อักษรต่ำ	ไม่มีรูปวรรณยุกต์	คำตายสระสั้น	ผัค